

GYVULININKYSTĖS SPECIALISTAS

2009 m. kovas Nr. 2 (1161)
LIETUVOS VETERINARIJOS AKADEMIJOS LAIKRAŠTIS

Dr. Stasio Jankausko auditorija

Istorinės datos gražina mus prie ištakų. Geras savo istorijos žinojimas leidžia planuoti šiandieną ir rytdieną.

Istoriniu įvykiu tapo ir kovo 10 d. Istorinei I auditorijai suteiktas pirmojo LVA rektoriaus, Akademijos steigėjo ir įkūrėjo dr. Stasio Jankausko vardas. Tai – bene didžiausias Dr. S. Jankausko nuopelnas. Jis pirmasis parengė įstatymą dėl Veterinarijos akademijos įsteigimo ir išlaikymo, sukūrė Akademijos statutą, rengė mokslo planus, rūpinosi mokslo personalo parengimu, statybomis ir mokslo priemonėmis.

Tęsinys 2 p.

Diplomų įteikimo šventė

Tęsinys 4 p.

LVA pristatyta Mato Veito knyga „Raštai“

Kovo 26 d. Lietuvos veterinarijos akademijoje vyko knygos Matas Veitas „Raštai“ pristatymas. Tai pirmoji tokios apimties veterinarijos ir gyvulininkystės klausimais išleista knyga su autentiškomis nuotraukomis, raštų bei straipsnių kopijomis, knygelėmis gyvulininkystės ir veterinarijos klausymais. M. Veitas turėjo platų interesų ratą. Rašė ir skaitė: lietuvių, rusų, vokiečių, lotynų, lenkų kalbomis. Išmoko prancūzų kalbą. Jis buvo Knygų, Lietuvos mokslo draugijų narys. Rašė įvairiems leidiniams „Vilniaus žinios“, „Vienybė lietuvininkų“, „Mūsų rytojus“, „Ūkininko patarėjas“, „Lietuvos ūkininkas“, „Sietynas“, „Laisvė“, į „Ūkininko“ priedą „Žemė“. Veterinarijos gydytojo M. Veito gyvenimas buvo pašvęstas krašto gerovei, jo veikla įvertinta apdovanojimais. Gyvendamas spaudos draudimo laikais jis Lietuvos ūkininkams sugebėjo perteikti tiek daug neįkainojamos gyvenimiškos patirties ir mokslo žinių.

Knygos pristatymo popietėje dalyvavo ir M. Veito sūnūs Romas ir Brutenis Veitai iš JAV, anūkė p. Sofija Veitaitė-Gedminienė, proanūkė p. Eglė Gedminaitė-Kučikienė ir gausus būrys giminių, LVA bendruomenės nariai, svečiai iš Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos K. Lukauskas, J. Milius, P. Mačiulskis, Klaipėdos universiteto rektorius prof. V. Žulkus, Telšių apskrities Maisto ir veterinarijos tarnybos viršininkas Z. Neverdauskas, atstovai iš Gruzdžių žemės ūkio mokyklos A. Ožalinskas, L. Gulbinaitė ir kiti. Pagrindinį pranešimą apie Matą Veitą jo gyvenimo peripetijas, nuopelnus Lietuvos valstybei bei gyvulininkystės ir veterinarijos mokslui, Lietuvos istorijai skaitė LVA muziejaus vedėja Vanda Lazdauskienė.

Knygos sudarytojos p. Sofija Veitaitė-Gedminienė ir p. Eglė Gedminaitė-Kučikienė rašė: „Matas Juozapas Veitas – visuomenės veikėjas, veterinarijos gydytojas, vienas pirmųjų rašęs lietuviškai veterinarijos ir zootechnikos klausymais. Iš viso yra parašęs devynias didesnes ir mažesnes knygeles, daugybę straipsnių kalendoriuose ir periodiniuose leidiniuose. Šioje knygoje spausdinama Mato Veito, veterinarijos gydytojo, didžioji dalis rašytinio palikimo. Rašant įvadinį straipsnį naudotasi gausiu M. Veito epistoliniu palikimu, esančiu šeimos archyve.“

Tęsinys 3 p.

Dr. Stasio Jankausko auditorija

Atkelta iš 1 p.

Lietuvos veterinarijos akademija – universitetinio lygio mokslo ir mokymo įstaiga – įkurta 1936 m. rugsėjo 19 d. Kuriant Akademiją panaudoti Valstybinio veterinarijos bakteriologijos instituto rūmai, pastatai bei laboratorijos.

Veterinarijos akademijos mokslo personalas buvo parengtas valstybės lėšomis Vakarų Europos universitetuose ir kitose tokio pobūdžio aukštosiose mokyklose. Modernius Akademijos pastatus projektavo inžinierius J. Jasiukaitis.

1929 m. dr. S. Jankauskas už ypatingumus nuopelnus Lietuvai apdovanotas DLK Gedimino IV laipsnio ordinu.

1937 m. už pastangas kuriant Lietuvos veterinarijos akademiją jis buvo apdovanotas Vytauto Didžiojo III laipsnio ordinu. 1941 m. Veterinarijos akademijos Taryba remdamasi Statutu suteikė Garbės daktaro vardą.

Gyvendamas Lietuvoje dr. S. Jankauskas daug kartų atstovavo Lietuvos veterinarijos mokslui suvažiavimuose bei kongresuose: 1930 m. – Londone, 1938 m. – Ciuriche, 1939 m. – Ženevoje.

1944 m. daktaras su šeima išvyko į Vokietiją, o 1949 m. – iš Vokietijos į JAV, kur Toledo mieste dirbo paukštienos ir mėsos priežiūros inspektoriumi.

Būdamas septyniasdešimt trejų metų ir gyvendamas JAV dr. S. Jankauskas parašė knygą „Veterinarinė medicina Nepriklausomoje Lietuvoje“, kuri 1973 m. buvo

išspausdinta „Draugo“ spaustuvėje Čikagoje, ją išleido Veterinarijos gydytojų draugija Tremtyje.

Pažinojusieji daktarą S. Jankauską vadino Profesoriumi. Jis buvo žemaitiško ažuolo sudėjimo, fenomenalios atminties, objektyvus žmogus.

Mirė dr. S. Jankauskas Ohajo valstijoje, JAV 1997 m. vasario 6 d. eidamas 99-uosius metus.

Tokiomis mintimis su susirinkusiais į renginį kovo 10 d. dalijosi Lietuvos veterinarijos akademijos rektorius prof. habil. dr. H. Žilinskas.

Pitarus LVA Senato nariams buvo nuspręsta I auditoriją pavadinti dr. S. Jankausko vardu. Auditorijoje yra įamžinti išlikę autentiški to meto dokumentai, liudijantys S. Jankausko veiklą ir nuopelnus. Iškilme dalyvavo ir dėkojo už tokį jų giminaičio vardo įamžinimą dr. S. Jankausko artimieji R. Kasparas ir A. Veisas. Jie sakė savo atžalas įpareigosiantys išsaugoti dr. S. Jankausko atminimą Lietuvoje.

Gaila, jog į šias iškilmes negalėjo atvykti dr. S. Jankausko dukra V. Jankauskaitė-Trimakienė gyvenanti JAV.

Vanda Lazdauskienė,
LVA muziejaus vedėja

Finansinės pagalbos priemonių teikimas neįgaliesiems, studijuojantiems Lietuvos veterinarijos akademijoje

Lietuvos veterinarijos akademija (toliau – Akademijs), vykdydama Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2006 m. rugpjūčio 29 d. nutarimą Nr. 831 „Dėl finansinės pagalbos priemonių teikimo neįgaliesiems, studijuojantiems aukštosiose mokyklose, tvarkos aprašo patvirtinimo („Žin., 2006, Nr. 93-3655“), yra parengusi ir Akademijos svetainėje skelbia „Finansinės pagalbos priemonių teikimo neįgaliesiems, studijuojantiems Lietuvos veterinarijos akademijoje pagal universitetinių studijų programas, tvarką“, patvirtintą LVA rektoriaus 2007-08-31 įsakymu Nr. 231.

Informacija apie galimybę gauti finansinę pagalbą paskelbta dekanato skelbimų lentoje, taip pat studentai gauna ją elektroniniu paštu bei jiems praneša grupės seniūnas.

Per 2008 metus buvo skirta finansinės pagalbos išmoka specialiesiems poreikiams tenkinti kas mėnesį penkiems Akademijos studentams. Iš viso išmokėta 6492 Lt. Finansinė pagalba skiriama tik studentams, neturintiems akademinų įsiskolinimų ir drausminių nuobaudų.

Albina Aniulienė,
Veterinarijos fakulteto dekanė

LVA pristatyta Mato Veito knyga „Raštai“

Atkelta iš 1 p.

Matas Veitas gimė 1870 m. spalio 21 d. Veitelių kaime, Ilakių valsčiuje, Mažeikių apskrityje. Mokėsi Palangos gimnazijoje, 1892 m. baigė Liepojos vokiečių gimnaziją ir įstojo į Charkovo veterinarijos institutą, kurį sėkmingai baigė 1896 m. Vėliau atvyko dirbti į Telšius. Pamatęs Žemaitijos būklę stengėsi padėti ūkininkams, dienomis važinėjo pagal iškvietimus, vakarais skaitė ir rašė vis dar draudžiamas knygeles lietuviškais rašmenimis. Ilgai

M. Veitas buvo paskirtas Mažeikių apskrities veterinarijos gydytoju. 1922 m. buvo perkeltas į Šiaulių apskritį, kur dirbo iki pensijos – 1933 m. Šiauliuose dirbo veterinarijos gydytoju, mokytoju ir dėstytoju.

1928 m. už ypatingus nuopelnus Lietuvai buvo apdovanotas DLK Gedimino IV laipsnio ordinu. Mirė 1937 m. gegužės 5 d. Palaidotas Kužiuose (Šiaulių r.), šeimos rūsyje.

M. Veito sūnūs, dalyvavę knygos sutiktuvėse, nuoširdžiai dėkojo visiems susirinkusiems, kalbėjusiems ir prisiminusiems jų tėvą.

Lietuvoje dėl darbo su lietuviška spauda ir kratų negalėjęs užsibūti pasitraukė į Rusiją.

1902 m. grįžo į Lietuvą manydamas, jog nėra šnipinėjimų ir kratų, bet gyvendamas tėviškėje suvokė kitokią realybę. Dirbo draudžiamoje lietuviškoje spaudoje, todėl jam buvo užvesta baudžiamoji byla. 1903 m. su žmona Ona išvyko į Stavropolio kraštą, iš ten buvo iškeltas į Maskvą, netoli Lomžos, po trejų metų grįžo į Lietuvą į Telšių apskritį, kur dirbo pasienio veterinarijos gydytoju. 1907 m. Telšiuose, vienoje gimnazijoje, veterinaras M. Veitas mokė lietuvių kalbos ir gamtos mokslų. Kanauninkas M. Vaitkus dirbęs kartu su M. Veitu savo atsiminimuose apie jį rašė: „... tos kuklios padorios mokyklos mokytojas, lietuvių kalbos lektorius, veterinarijos gydytojas Veitas. Nors pavardė ir vokiška, bet jau anuomet buvo jis tvirtas patriotas ir nebe naujas tautos veikėjas ...“

1914 m. iš Telšių M. Veitas buvo mobilizuotas į caro armiją, kur jam buvo pavesta organizuoti užkrečiamosiomis ligomis sergančių arklių lauko veterinariškas ligonines. Už sąžiningą darbą jam buvo suteiktas pulkininko laipsnis.

Pilietinis karas M. Veitą ir jo šeimą blaškė po Stavropolį, Odesą kur siautėjo badas. 1921 m. per kančias grįžęs į Lietuvą

Papasakojo apie sulaužytą Veitų šeimos gyvenimą ir likimą po 1940-ųjų. Džiaugėsi lyg testamentu paliktais jų tėvo kadaise mamai išsakytais žodžiais: „Onele, vaikams niekada nereikės mūsų gėdytis“.

LVA rektorius prof. habil. dr. H. Žilinskas dėkodamas visiems dalyvavusiems pasidžiaugė, jog vienam iš Lietuvos veterinarijos akademijos studentų M. Veito sūnūs skirs tėvo vardo stipendiją.

LVA informacija

Diplomų įteikimo šventė

Atkelta iš 1 p.

Vasario 27 d. devyniasdešimt devyni LVA Veterinarijos fakulteto absolventai, baigę veterinarinės medicinos studijų programą bei apgynę baigiamuosius darbus, gavo veterinarijos gydytojo diplomus.

Kovo 13 d. gyvulininkystės technologijos magistrų diplomai iškilmingai įteikti trisdešimti vienam XIII laidos gyvulininkystės technologijos magistrantui.

LVA informacija

Žemės diena

Kovo 19 d. LVA minėjome pasaulinę Žemės dieną – astronominį pavasarį. Gamta kovo lygiadieniu pasauliui simbolizuoja gyvybės atgimimą ir primena apie trapią gamtos pusiausvyrą, būtina, kad mes išliktume.

„Žalčio“ salėje, į Lietuvai pagražinti draugijos organizuotą popietę „Apie Žemės problemas globaliai, o dėl Jos išsaugojimo – lokaliai“ susirinko Akademijos bendruomenės nariai. Kalbėjo LVA Veterinarijos fakulteto

prodekanas Vaidas Oberauskas, eilėmis ir mintimis dalinosi renginio vedėja Violeta Bakutienė.

Augalų kompozicijas, skirtas Žemei Motinėlei kūrė floristai iš gėlių salono „Magonija“: Daina Gulikienė, Arūnas Pocys ir Genovaitė Pocienė.

LVA informacija

Tarptautinio bendradarbiavimo naujienos

● ERASMUS studentai baigia savo studijas LVA. Turėję studijuoti LVA rudens semestrą iki vasario pabaigos, Erasmus studentai – 3 slovakės ir 1 ispanas – prasitęsė studijas iki kovo pabaigos, t. y. kiek jiems leido universitetai gimtojoje šalyje. Sėkmingai baigę Erasmus studijas LVA, įgiję daugybę draugų, daugiausia tarp kitų Erasmus studentų, jie tikino, kad labai pasiilgs Kauno ir parsiveš namo nuostabių įspūdžių iš savo studijų. Prieš išvykdamį studentai dalyvavo LVA SA vasarį organizuotame boulingo čempionate, vyko į ekskursiją Druskininkuose, kur jie kartu su mentore Raminta apžiūrėjo Grūto parką, pasivaikščiojo po Druskininkus ir išbandė Druskininkų vandens parko siūlomas pramogas.

● Seminaras „Rizikos vertinimas, praktiniai aspektai“. Kovo pabaigoje LVA vyko 3 dienų seminaras, skirtas magistrantams ir doktorantams, besidomintiems žinių gilinimu rizikos vertinimo sferoje. Paskaitas anglų kalba vedė ekspertai iš Vokietijos rizikos vertinimo federalinio instituto. Seminare taip pat dalyvavo 2 Latvijos žemės ūkio universiteto doktorantai. Seminaras, suorganizuotas bendromis Maisto saugos ir gyvūnų higienos katedros ir Tarptautinių ryšių skyriaus pajėgomis, sulaukė nemažo LVA studentų susidomėjimo, todėl planuojama organizuoti daugiau panašaus pobūdžio renginių, kviečiant svečius iš įmonių atvažiuoti dėstyti pagal Erasmus programą LVA.

● Erasmus studentų atranka. Kovą įvyko studentų, pageidaujančių vykti pagal Erasmus programą studijoms 2009–2010 m. m. ir praktikai 2008–2009 m. m. vasarą, atranka. Ypatingai didelio susidomėjimo šiais metais susilaukė studijos Vengrijoje, taip pat atsirado pageidaujančiųjų vykti studijuoti į kelis metus primirštą Turkiją. Praktikai studentai rinkosi Suomiją, Čekiją, Ispaniją ir Portugaliją. Šiais metais suaktyvėjo gyvulininkystės technologijų studijų programos studentai. 3 studentės Erasmus praktikai vyks į Švediją.

Kristina Kavaliauskaitė,
Tarptautinių ryšių skyriaus projektų koordinatore

Pareiškimas

Kovo 10 d. prie LR Seimo įvyko sankcionuotas mitingas, kurio metu buvo protestuojama prieš neapgalvotą ir rizikingą šalies aukštojo mokslo reformą.

Mitinge iš LR Švietimo ir mokslo ministro, LR Seimo nario G. Steponavičiaus lūpų nuskambėjo frazės ir vertinimai, kurie gali būti traktuojami kaip diskriminacija pagal esminius socialinę padėtį apibūdinančius požymius – amžių ir pareigas. Pasisakymo citata: „Ar jus tenkina seni profesoriai, 20 metų iš senų konspektų skaitantys paskaitas?“ (Vaizdo įrašas publikuotas DELFI žiniatinklyje.).

Naudodamiesi nuomonių raiškos laisve, norėtume pateikti įvykusio incidento vertinimą moralės ir pilietinės demokratijos požiūriu.

1. Šalies aukštasis mokslas yra masinė sistema, kurioje dalyvauja per du šimtus tūkstančių socialinių veikėjų. Yra visko: ir išskirtinių pasiekimų, ir skaudžių problemų bei negerovių, kurias būtina įveikti bendromis pastangomis. Prie aukštojo mokslo kokybės (arba antikokybės) prisideda VISI akademinės bendruomenės nariai – studentai, dėstytojai, administracija. Viešas asmuo – Ministras – viešo renginio metu kaltę už blogybes, kurios galimai egzistuoja aukštojo mokslo sistemoje, kandžios metaforos forma permeta vienai konkrečiai pareigybei – profesoriams, taip pat konkrečiam amžiaus tarpsniui – seniems asmenims. Įtakingo viešo asmens, beje, turinčio teisininko išsilavinimą, pasisakymas postuluoja blogio prezumpciją visai socialinei grupei. Klįjuojama neigiama socialinė etiketė, skleidžiami ir įtvirtinami ydingi socialiniai stereotipai. Didelė grupė žmonių nepelnytai pažeminama, paminamas daugelio žmonių orumas.

2. Svarbu tai, iš kieno lūpų diskriminuojantys teiginiai ir sakomi vertinimai. Nors universitetų darbuotojai darbo sutartis pasirašo su rektoriumi, bemaž visas reikiamas lėšas, studentų kvotas universitetams skiria būtent LR ŠMM. Šiuo požiūriu Ministro pareigybė įkūnija simbolinį Valstybės darbdavį. Ministro išsakyta diskriminacinė pozicija gali būti suprasta, kaip netiesioginis bandymas vertinti universitetus ne pagal mokslo pasiekimus, bet pagal personalo amžių. Gilios finansinės krizės sąlygomis visa tai gali būti suprasta kaip raginimas universitetų administracijoms vykdyti diskriminuojančią personalo politiką (neatestuoti pagyvenusius profesorius, nepratęsti ir nesudarinti su jais darbo sutarčių ir pan.).

3. Šaliai yra iškilusi būtinybė reformuoti aukštąjį mokslą. Visuomenė ir akademinė bendruomenė tikisi iš Švietimo ir mokslo ministro demokratiškos lyderystės, gebėjimo sutelkti ir vesti bendruomenes. Sektinų pavyzdžių daug: Š. de Golis, M. Gandis, B. Obama ir kt. Kokią žinių visuomenei ir akademinėi bendruomenei pasiunčia Ministras, viešai pažemindamas pagyvenusius profesorius, įžeidindamas ir kiršindamas akademinę bendruomenę? Griaunamos prielaidos socialiniam dialogui, kuris, vykdant demokratinės reformas, yra būtinas. Kiek prasmingas dabar yra Ministro, kaip reformos lyderio, susitikimas su akademinė bendruomene? Kalba yra mąstymo funkcija, žmogus paprastai kalba tai, ką galvoja. Ydingų socialinių stereotipų viešinimas iš Ministro lūpų kelia socialinę įtampą ir nerimą dėl ateities. Ar reformuojant sudėtingą, bet krašto ateičiai strategiškai svarbią sistemą - aukštąjį mokslą, – kai kurių politikų ir valdininkų sąmonėje nepradeda reikštis socialinio primityvizmo pasaulėžiūra (liberalizuokime, komercializuokime, ryžtingai spręskime senų profesorių „klausimą“ ir pan.).

4. Ydingus socialinius stereotipus įtvirtinantys vieši pasisakymai prasilenkia su LR Konstitucijos 21 ir 29 str., taip pat su vertybėmis ir nuostatomis, kurių laikytis įpareigoja LR Seimo nario priesaika ir LR Vyriausybės nario priesaika (pagarba Konstitucijai, įstatymams, demokratinėms vertybėms). Moderni demokratinė visuomenė viešam asmeniui pagrįstai kelia žymiai griežtesnius moralumo ir politinio korektiškumo kriterijus nei eiliniam piliečiui.

Ministro pasisakymas platina ir įtvirtina viešoje erdvėje antikultūrą, ydingus socialinius stereotipus, žemina daugelio žmonių orumą, socialiai neigiamus bruožus nepagrįstai priskiria didelei žmonių grupei. Galbūt to visai nenorint, visgi buvo padaryta moralinė žala, sukelta socialinė įtampa, pakenkta viešajam interesui ir demokratinėms vertybėms, kurios su bet kokia diskriminacija (atvira ar latentine) yra nesuderinamos. Norėtume išreikšti viltį, kad Ministro pasisakymą principingai įvertins šalies vadovai, politinės partijos, Lygių galimybių kontrolieriaus tarnyba, žiniasklaida ir piliečiai.

Pagarbiai

Prof. habil. dr. Gediminas Merkys (KTU)
 Prof. habil. dr. Romualdas Grigas (VPU)
 Prof. habil. dr. Povilas Gylys (VU)
 Prof. habil. dr. Bronius Genzelis (VDU)
 Prof. habil. dr. Vicentas Lamanuskas (ŠU)
 Prof. habil. dr. Alfonsas Vaišvila (MRU)
 Prof. habil. dr. Stasys Puškorius (MRU)
 Prof. dr. (HP) Eugenijus Jovaiša (VPU)
 Prof. habil. dr. Juozas Bagdaničius
 Prof. habil. dr. Leonardas Lukosevičius (LVA)

Badmintonininkė Vestina Latožaitė

Vestina Latožaitė gimė Tauragėje 1990 m. sausio 9 d. 2008 m. baigė Tauragės Žalgirių vidurinę mokyklą ir tą pačią metų rudenį įstojo į LVA, tapo Veterinarijos fakulteto I kurso 4 grupės studente. „Tai mano gyvenimo svajonė: – sako Vestina, nes nuo mažens vasaras leisdavau kaime, kur giminaičiai ūkininkai turi didelį ūkį. Prieš trejus metus į LVA dr. L. Kriaučeliūno smulkiųjų gyvūnų kliniką operuoti atvežėme mylimą šuniuką. Stebėdama operaciją mintyse pagalvojau, kad ir, aš norėčiau studijuoti LVA ir tapti veterinarijos gydytoja. Mokydamasi mokykloje domėjausi sportu: lengvąja atletika, kyo kuchin karatė lankiau šešerius metus, badmintoną žaidžiau ketverius metus.“

Akademijoje, pamatęs techniškai badmintoną žaidžiančią merginą, LVA Kūno kultūros katedros vedėjas Eligijus Vyskupaitis pasiūlė treniruotis ir dalyvauti Lietuvos universitetinių aukštųjų mokyklų badmintono varžybose už savo Alma Mater. Pirmą kartą už LVA dalyvavusi badmintono vieneto varžybose iš 15 dalyvių užėmė 10-ąją vietą. Šiose studentų varžybose žaidė ir žemietė, dabar KTU studentė Akvilė Stapušaitė, kuri atstovavo Lietuvai Olimpinese žaidynėse Pekine. Akvilė tapo šių studentų varžybų nugalėtoja. Vestina buvo patenkinta savo pasirodymu. Kovo 28 d. Vestina Latožaitė dalyvavo KTU Lietuvos universitetinių aukštųjų mokyklų badmintono čempionate mėgėjiškame studentų ir dėstytojų badmintono turnyre ir užėmė III vietą.

Studentė mokosi gerai ir ateityje stengsis mokytis dar geriau. Vestina kviečia daugiau LVA merginų susidomėti badmintono sporto šaka.

Eligijus Vyskupaitis,
Kūno kultūros katedros vedėjas

Julius Staškevičius – jėgos trikovininkas

Julius Staškevičius – VF I kurso 7 grupės studentas. Gimė 1987 m. birželio 30 d. Jonavoje. 2005 m. baigė Jonavos r. Žemių vidurinę mokyklą. Tėvai Vidmantas ir Svetlana Staškevičiai 1986 m. baigė LVA Veterinarijos fakultetą. Juliaus tėtis jau 15 metų gyvena Vokietijoje, auginą veislinius žirgus ir kviečia sūnų kiekvienais metais vasarą pas save. 2008 m. rugsėjį Julius įstojo į LVA Veterinarijos fakulteto I kursą. Dar mokydamasis mokykloje mėgdavo pakiloti svorius. Jėgos trikovė (tai spaudimas gulint, pritūpimai su štanga, štangos iškėlimas nuo žemės) rimtai susidomėjo prieš dvejus metus. Šiomet dalyvaudamas kovo mėnesį Lietuvos karo akademijoje vykusiame Lietuvos universitetinių aukštųjų mokyklų studentų jėgos trikovės čempionate svorio kategorijoje iki 82,5 kg iškovojo III vietą (pritūpė su 215 kg, paspaudė nuo krūtinės 130 kg, atkėlė 220 kg) bei gavo kvietimą balandžio 4 dieną dalyvauti Lietuvos suaugusiųjų jėgos trikovės čempionate. Ir anksčiau LVA jėgos trikovininkai dalyvaudavo įvairaus rango varžybose bei iškovojo apdovanojimus. Bet šis studento Juliaus aukštasis pasiekimas – po penkerių metų pertraukos.

Apie mokymąsi Akademijoje studentas pasakoja: – Pirmo semestro studijų rezultatai – 8,0 balo, gaunu stipendiją, už

mokslą nemoku, gyvenu Akademijos bendrabutyje. Apie mokymąsi: norint įgyti žinių reikia daug laiko skirti studijoms, pačiam domėtis, dirbti dr. L. Kriaučeliūno smulkiųjų ir Stambųjų gyvulių klinikoje, bendrauti su klinikose dirbančiais dėstytojais.

Jis susidomėjęs klauso dėstytojų patarimų, pamokymų apie specialybę bei perspektyvas. Julius teigia, kad daugiau laiko reikia praleisti ne bendrabučio kambaryje, o domėtis ir dalyvauti kultūrinėje bei sportinėje veikloje, LVA renginiuose. Tik gerai besimokantis ir užimtas studentas būna aktyvus, įdomus ir sėkmingai siekiantis užsibrėžto tikslo.

Julius kviečia Akademijos studentus, kuriuos domina jėgos trikovė, atvykti į sporto rūmų sunkiosios atletikos salę sportuoti, išbandyti savo jėgas.

Eligijus Vyskupaitis,
Kūno kultūros katedros vedėjas

Rektoriaus taurė 2009

Vasario ir kovo mėnesiais startavo kasmetinis krepšinio turnyras „Rektoriaus taurė 2009“. Dėl taurės varžėsi aštuonerios komandos, sudarytos iš VF ir GTF kursų. Turnyro nugalėtojais tapo GTF I kurso studentai (kap. Tautvydas Ramonas), finale rezultatu 64–61 nugalėję GTF IV kurso studentus (kap. Laurynas Petniūnas). Akademijos rektorius prof. H. Žilinskas įteikė pereinamąją Rektoriaus taurę turnyro nugalėtojams, taip pat prizus geriausiems žaidėjams: Povilui Liaukui, Ignei Šerkšnui (abu GTF pirmakursiai), Laurynui Petniūnui, Laurynui Vodapolui (GTF IV kursas). Rektorius palinkėjo studentams ir kitais metais kovoti dėl šios taurės, sėkmingiau pasirodyti LSKL II gr. varžybose ir nepamiršti studijų.

Deividas Velička,
Kūno kultūros katedros lektorius

Kviečiame studijuoti Lietuvos veterinarijos akademijoje

Studijų programos:
Gyvulininkystės technologija,
Veterinarinė medicina,
Veterinarinė maisto sauga.

*Gyvūnų gerovė ir apsauga.

Tel. 8~37 361 902,
Tilžės g. 18, Kaunas,
www.lva.lt

Mugės

Vasario mėnesį Lietuvos parodų centre „Litexpo“ vyko tarptautinė paroda „Mokymasis, studijos, karjera 2009“, skirta kiekvienam, besidominčiam naujovėmis mokymų srityje, norinčiam tobulėti, siekti karjeros, studijuoti, įsigyti profesiją, gilinti kompetenciją, mokytis kalbų, sulaukti patrauklių įsidarbinimo pasiūlymų. Akademijos stende laukiantys konsultantai: LVA Priėmimo komisijos, fakultetų, Karjeros centro atstovai, patys studentai padėjo parodos lankytojams sužinoti apie siūlomas programas, mokymosi ir studijų sąlygas LVA.

LVA informacija

2009-ųjų vasarį „Vilniaus knygų mugė 2009“. Lietuvos veterinarijos akademija dalyvavo mugėje ir eksponavo savo leidinius.

GYVULININKYSTĖS SPECIALISTAS

2009 m. kovas
Nr. 2 (1161)
Adresas: Tilžės g. 18, Kaunas

Redaktorė: Jolanta JONIKIENĖ. El. paštas jonikiene@lva.lt
Nuotraukos: Jolantos JONIKIENĖS,
iš autorių asmeninių albumų.
Leidinio dizainas: Juliaus ZELENKEVIČIAUS.
Laikraštis leidžiamas 1000 egzempliorių tiražu.
Laikraštį spaudai parengė VŠĮ „Terra Publica“.